

Ю. І. Ковалів

Гірник Микола Андрійович

ГІРНИК Микола Андрійович (07. 06. 1923, с. Вербовець, нині Катеринопіл. р-ну Черкас. обл. – 08. 12. 1981, Київ) – поет, перекладач. Батько [П. Гірника](#). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Київ. університет (1950), навч. на Вищих літ. курсах при Літ. інституті у Москві (1954–56). Працював у ред. г. «Київська правда», був зав. відділу поезії ж. «Вітчизна», заст. ред. г. «Друг читача». Зб. поезій «Моя Звенигородщина» (1950), «Вірність» (1952), «Друзі-солдати» (1953; усі – Київ) та ін. присвячено подіям 2-ї світ. війни та повоєн. побуту укр. села. 1959 виступив у ж. «Вітчизна» з сатир. циклом віршів «Короїди», в яких гостро засуджував бюрократизм та деморалізацію рад. чиновництва і за які автора було піддано погромній критиці. У зб. поезій «Цвіте терен» (1966), «Крізь відстані» (1969), «Одвічне, сьогодні» (1973), «Невтома» (1975; усі – Київ) та ін. – мотиви кохання, дружби, праці; акцентуються народнопісенні образи. Перекладав твори рос., білорус., литов. та казах. письменників 20 ст.

Бібліографічний опис:

Гірник Микола Андрійович / Ю. І. Ковалів// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30224>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).